

Det er ikke mig, der træffer afgørelsen, det er departementschefen i mit ministerium.

Derfor står de to spørgsmål stadig væk tilbage: Hvis vi skal have anstændighed og ministeransvar i det her land, er det så departementscheferne, der træffer afgørelserne og har ansvaret? Er der ikke noget ansvar for de folkevalgte, for ministre i den her forbindelse?

Jeg synes, den her sag er det mest oplagte eksempel på en ministers tilsidesættelse af sine forpligtelser, man kan forestille sig. Det er ikke et retligt ansvar, vi taler om; vi taler alene om, at Folketinget udtrykker sin kritik af, at ministeren ikke har levet op til sit ansvar.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Lad os slå helt fast med det samme, så det ikke hænger i tågen, at det naturligvis er ministeren, der har ansvaret. Men jeg må fastholde, at hvis man skal have et land til at køre på en god og en fornuftig måde, foregår arbejdet i et ministerium i en daglig kombination af embedsapparatet – i spidsen departementschefen – og så ministeren. Der kan måske ske nogle fejltagelser her og der, det skal jeg ikke afvise – jeg har ikke selv prøvet at være minister – men mange af dem, der sidder her og spørger nu, er jo tidligere ministre, så de ved, hvordan det daglige arbejde foregår.

Jeg synes, man stirrer sig alt, alt for blind på den der departementschef, der måske har lavet et eller andet, som han måske ikke skulle have gjort – det ved jeg ikke, og det vil jeg overhovedet ikke blandes ind i. Jeg forholder mig alene til den undersøgelseskommissions rapport, som et enigt Folketing har bedt om at få udarbejdet, og som jeg synes lysende klart siger, at der ikke er mere at komme efter her.

Tilsyneladende er det os, der skal tage stilling til, om der er tale om en ministeransvarssag, men der er altså ikke flertal for at lave en sag om ministeransvar i den pågældende sag, hverken mod statsministeren eller mod skatteministeren.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg forstår, at hr. Poul Nødgaard mener, vi skulle rose regeringen for, at de har nedsat den undersøgelseskommission. Det er da det værste sludder, der er sagt her i Folketinget i dag. Og det udtryk må man godt bruge.

Det, der jo er tale om, er, at jeg flere onsdage spørger statsministeren, og på den sidste onsdag i sine svar på spørgsmål nr. S 703 og S 704 giver

statsministeren urigtige oplysninger, og så bliver han tvunget til at nedsætte en undersøgelseskommission. Det er nemlig, hvad det drejer sig om. Det er også beskrevet i rapporten her.

Så vil jeg godt, for at der ikke skal være tvivl om, hvilken advarsel der var givet, sige, at i betækningsbidraget til L 99, hvor det her var pillet ud, siger Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og også SF og Enhedslisten, at det her lovforslag vil give skattelettelser, skatteudskydelser og åbne skattehuller for virksomheder. Det siger vi i betækningsbidraget. Og inden vi kommer til betækningsbidraget, var der stillet spørgsmål til skatteministeren, hvor vi spørger om, hvorfor det element er taget ud, og skatteministeren svarer, at det på nuværende tidspunkt ikke er regeringens politik at tage elementet med.

KL 13.05

Vi forsøgte at fortælle skatteministeren, at der var et problem, men fordi man var kommet ind i regeringen i 2001 og havde sagt, at der ikke må ske skærper, tager man ikke hensyn til noget som helst, der kunne have reddet den her situation, og som kunne have reddet landet fra et milliardtab, som kunne være brugt til meget, meget mere fornuftige ting: De mange ældre, der bor dårligt på plejehjem, burde hr., Nødgaard tænke på, og mange børn har ikke for gode forhold, og mange skoler er slidt ned. Der er sådan set nok at bruge pengene til.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, det er næsten et helt ordførerindlæg, der kommer her, så jeg kan kun svare på dele af det. Jeg mener ikke, at regeringen blev tvunget til at nedsætte sådan en undersøgelseskommission. Men det valgte den at gøre, og det kan så være, at hr. Vernersen føler, den var tvunget til det, ved at der var sket et eller andet i en besvarelse af et eller andet spørgsmål.

Uanset om den har været tvunget til det eller ej, synes jeg, det var en rigtig beslutning, der blev truffet i sin tid, og jeg synes også, at vi, efter at den undersøgelseskommissions rapport er kommet, har haft om ikke et fornuftigt samarbejde så i hvert fald et samarbejde i Underudvalget under Udvalget for Forretningsordenen for at få den her sag sat fuldstændig på skinner. Og det føler jeg faktisk vi har fået med det fremragende B 3, der ligger her i dag, men som man tilsyneladende ikke er enig i, og det har man såmænd også lov til at være uenig i.